

anerkjendt, at det ikke vilde være ønskeligt at faae gennemført en Valglov for Præsterne, forinden Lønningsloven var ført igjennem; hvad der navnlig er blevet udtryffeligt godkjendt ved en Dagsorden i Folkethinget, som udtryffeligt har forudsat, at Lønningsloven var ordnet først. Jeg tror heller ikke, at det vil være muligt at faae en ordentlig Valglov for Præsterne, inden det er bestemt afgjort, hvilke Lønningsklasser der for Fremtiden skal bestaa, samt tillige hvilke Kandidater og hvilke Præster der er berettiget til at søge Embeder af de forskjellige Klasser. Igjesom jeg derfor ogsaa i Folkethinget har udtalt, at jeg slutter mig til den tidligere der gennemførte Dagsorden, hvorefter denne Sag ikke kan komme til nogen endelig Afgjørelse, forinden Lønningsagen er afgjort, saaledes maa jeg gjentage denne Erklæring her og bestemt holde paa, at Lønningsloven bliver gennemført først og derefter den eventuelle Valglov for Menigheden.

Fischer: Efter den Erklæring, som den høitærede Minister nu har afgivet, vil det naturligvis ikke kunne føre til noget Resultat at behandle Lovforslaget videre; men jeg føler dog Opfordring til, da dette Lovforslag nu atter er kommet til at foreligge i den samme Skikkelse fra Folkethinget, i hvilken vi tidligere have set det, at knytte en Bemærkning til Lovforslaget, inden jeg stemmer imod dets Overgang til videre Behandling. Jeg tror nemlig, at det med Føie kan siges, at det ikke blot er de nu forhaanden værende færegne Omstændigheder, der bevirke, at dette Lovforslag ikke vil gaa igjennem. Der har ved alle tidligere Forhandlinger vist sig saa stor Uoverensstemmelse imellem Opfattelsen af Sagen i det andet Thing og Opfattelsen af den i dette Thing, at jeg ikke tror, at en Udjevning kan foregaa paa det Grundlag, som her er tilstede. Som det vil erindres, har Ministeriet tidligere stillet sig paa dette Things Flertals Side med den Forordning, at Valgmændenes Valg af en af de Kandidater, som havde fremstillet sig, for at vinde Gylldighed, skulde være enstemmigt, og denne Opfattelse har fundet Modstand hos et Mindretal her i Thinget samt hos Flertallet i det andet Thing. Der er

en principiel Uoverensstemmelse tilstede med Hensyn hertil. Det er jo nemlig anerkjendt, at den Omstændighed, at man ikke i dette Thing har villet gaa ind paa Forslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, har sin Grund deri, at man overhovedet ikke har anset det for rigtigt at overføre Majoritetsprincippet paa det Slags Spørgsmaal, som her omhandles, medens man paa den anden Side har ment, at Flertallet ogsaa her burde gjøre sin Ret gjældende. Jeg tror ikke, at der er Udigt til nogen Udjevning, imellem disse to forskellige Opfattelser, og jeg tror derfor heller ikke, at der er Udigt til at faae en Lov om

Præsternes Valg paa det Grundlag, som nu er tilstede. Jeg skal derfor, da der jo er No til at se ud i Fremtiden, gribe denne Leilighed til at henstille det Spørgsmaal til Overveelse, om man ikke gjorde retteste i at forlade dette Grundlag og gaa over til et andet. Det har jo været omhandlet oftere, ogsaa i Kirkekommissionen, at den rette Løsning maaffte vilde være at søge deri, at Kongen udvalgte Tre af Ansøgenes Midte, at disse fremstilledes for Menigheden, og at den, der da fik dennes Ubefaling, kunde gjøre sig Haab om at erholde allerhøieste Stadfæstelse paa sit Valg. Det forekommer mig, at denne Ordning vilde fjerne en stor Del af de Betæneligheder, som man i Øvrigt kunde have ved at indrømme Menighederne Valgret til lønede Embeder. Dette har jo altid sine store Betæneligheder, men jeg tør sige, at en stor Del af disse Betæneligheder vilde fjinde bort, dersom man vilde gaa over til dette Grundlag, der jo ogsaa er prøvet og fundet godt fra andre Sider. Jeg skal derfor anbefale denne Tanke til fremtidig Overveelse.

Skytte: Det er kun en lille Bemærkning, som jeg har ønsket at fremsætte. Det undrede mig noget at høre den ærede Minister udtale, at vi ikke kunde faae denne Lov, førend vi fik en Lønningslov; thi det staar jo tydeligt og klart for Alle, at den høitærede Minister ingen Lønningslov vil have, naar han ikke kan faae den, saaledes som han vil have den. Saa længe som den høitærede Minister altsaa staar paa dette Standpunkt, og saa længe som han beklæder den Plads, som han nu beklæder, kunne vi ikke faae nogen Præstevalglov. Det var blot denne Bemærkning, jeg vilde gjøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Jeg skal dertil kun svare, at jeg tror dog at have aflagt Lovis paa, at jeg gjerne vilde have Præstelønningsloven, idet jeg i Folkethinget har fremlagt et Lovforslag, som var i Overensstemmelse med de Forordninger, som tidligere have været fremsatte i Folkethinget. At man under de nuværende Forhold ikke har villet gaa ind paa et Lovforslag, som man for saa Nar siden vilde modtage, det vil det ærede Medlem vistnok ikke kunne bebreide mig.

Skytte: Den ærede Minister siger, at man vilde modtage det, og jeg siger dertil Sa. Jeg var en af de af Landsthingets Medlemmer, som ogsaa vilde modtage det dengang, men den daværende Kultusminister kunde ikke overlade os Liden til at gjøre det; thi naar det var kommet tilbage fra Folkethinget hertil, saa havde Landsthinget sagt Sa.

Wlong: Jeg vil blot erindre den ærede sidste Taler om, at, naar vi Rigsdagsmænd ere